

© Rodžers De Kūrs; roger.de.cour@gmail.com

OLAS (Skečs)

Darbojas:

Marijas tante -pensionāre – 65-75g.

Elmārs - Nacionālās Bankas Prezidents –45-55g.

Andris – liela Advokātu kantora Direktors – 50-60g.

Zoja - sekretāre – **30-35g.**

1.aina

Nacionālās Bankas Prezidenta darba kabinets, masīvs galds, masīvi krēsli, uzraksts “Nacionālā Banka” Atskan klauvējieni. Elmārs lasa papīrus un ik pa brīdim kaut ko paraksta.

Elmārs: Lūdzu...

Zoja: Prezidenta kungs, tur apsardze interesējās. Nestandarta situācija.

Elmārs: Kas par nestandarta situāciju.

Zoja: Atnākusi kundzīte, kas grib nodot glabāšanā mūsu nacionālajā bankā naudiņu. Trīssimt tūkstošus skaidrā naudā.

Elmārs: Trīssimt tūkstošus? Viņa zina, ka mēs tikai starpbanku procentus varam piedāvāt?

Zoja: Jā, zina. Bet viņai galvenais –drošība.

Elmārs: Tad lai nodod kasē un viss.

Zoja: Lieta tāda, viņa to naudiņu grib nodot mūsu valsts nacionālās bankas prezidentam tieši rokās.

Elmārs: Nesapratu...

Zoja: Viņa grib nodot tieši jums rokās, neuzticas viņa kasieriem.

Elmārs: Kālab tieši man, lai kāds no vietniekiem iziet...

Zoja: Nē, nē, viņa grib nodot to naudiņu tieši jums, jūs esat nacionāla mēroga autoritāte. Viņa tiešām drīzāk aizies ar to naudu mājās, nekā atdos kādam citam...

Elmārs: Labi, trīssimt tūkstoši nav maza summa, lai nāk...
Sagatavo pieņemšanas aktu!

Zoja: Paldies (*Iziet ārā, Elmārs turpina parakstīt papīrus*)

Pēc brīža ienāk sekretāre un Marijas tante ar sakvojāžu.

Zoja: Te būs

Elmārs atraujas no darba pienākumiem, pieceļas, pieiet pie Marijas tantes.

Elmārs: Sveicināta, cienītā kundze!

Marijas tante: Marija, Elmāra kungs. Mani sauc Marija.

Elmārs: Loti patīkami. Tātad, jūs gribat nodot depozīta glabāšanā trīssimt tūkstošus?

Marijas tante: Jā, gribēju nodot savu naudiņu tieši jums. Ziniet tās parastās bankas – te viņas ir, te viņu nav. Vienu valdība glābj, otru neglābj. Ej nu zini, kas te var rīt vai parīt atkal notikties. Bet ja es atdošu naudiņu glabāšanā nacionālās Bankas prezidentam, tad es man sirds būs mierīga...

Zoja: (*iedod Elmāram papīrus*) Te būs pieņemšanas akti. Jūs pats pārskaitīsiet?

Elmārs: Jā. Paldies. *(Sekretāre iziet)* Nu tad sāksim? *(Marijas tante uzliek uz galda sakvojāžu)* Vai drīkst es palīdzēšu? *(Elmārs izber uz sava galda sakvojāja saturu, sāk skaitīt naudas paciņas, tās smuki saliekot kaudzītēs)* Desmit, divdesmit, trīsdesmit... divsimt astoņdesmit, divsimt deviņdesmit, trīssimt tūkstoši. Nu re, viss ir pareizi. Parakstieties te, ka nodevāt...*(Marijas tante parakstās)* Tagad es parakstīšos, ka pieņēmu *(parakstās)*, lūk jūsu eksemplārs, lūk mūsu. Darījums noslēgts.

Marijas tante: Vai, paldies, Elmāra kungs!

Elmārs: Drīkst vienu jautājumu, Marijas kundze?

Marijas tante: Protams, kaut divus!

Elmārs: Kur jūs... tādu naudu ņemāt?

Marijas tante: Es uzvarēju derībās!

Elmārs: Kas tās par derībām, kurās uzvarot var tikt pie trīssimt tūkstošiem?

Marijas tante: Es piemēram, varētu uz šiem pašiem trīssimt tūkstošiem, ar jums saderēt...*(nopēta Elmāru no galvas līdz kājām)*, ka jums ir kubikveida olas!

Elmārs: *(pārsteigts saķer ar plaukstām bikšu priekšu)* Nē, nu... tā gan nav tiesa, man ir... normālas, apaļās...

Marijas tante: Tad jau nav problēmu, deram? *(sniedz roku, Elmārs paņem to pretī)* Pa rokām!

Elmārs: Pa rokām!

Marijas tante: Bet lai viss būtu likumīgi, sarunāsim tā, ka es rīt, pulksten desmitos atnākšu ar savu advokātu, papīriem un tad ātri pārbaudīsim... to... un noslēgsim darījumu! Nauda tomēr liela!

Elmārs: Sarunāts.

Marijas tante: Tad līdz rītam!

Elmārs: Līdz rītam!

Marijas tante aiziet, ienāk Zoja.

Zoja: Izsaukt apsardzi?

Elmārs: Jā, lai nones to (*parāda uz naudas kaudzi*) uz glabātuvi; tikai, lai dikti tālu neaiznes. Es šodien beigšu. Man, šis tas jāpārbauda... mājās...

Elmārs dodas prom, Zoja aiz viņa, nodziest gaismas...

1.ainas beigas.

2.aina

Nākošais rīts. Tas pats Nacionālās Bankas prezidenta kabinets. Elmārs runā pa telefonu:

Elmārs: Jā, mīļā, visam jābūt kārtībā...nevajag vēlreiz braukt šurp... viss ir droši, nav man kubikveida olas, nav... nu kā viņas var palikt kubikveida, tu visu nakti tās ik pa stundai pārbaudīji...ja jau visu nakti tās bija apaļas, tad tā arī paliks apaļas... nu nav, nav nekas tur mainījies... viss ir simtprocentīgi droši... jā, jā... būs tev jauns kažoks, būs... čau, buča... (*noliek telefona klausuli*) Un man jauna lidmašīna arī būs!
(*Atskan klauvējieni*) Jā, lūdzu... (*Ienāk Zoja*)

Zoja: Tur Marijas kundze ar advokātu...

Elmārs: Jā, lai nāk iekšā! (*Elmārs pieceļas un iziet galda priekšā*)
Ienāk Marijas tante ar Andri.

Elmārs: O, Marijas kundz, jūs apkalpo nopietnākie valsts advokāti...

Marijas tante: Nu darījums mums arī nopietns...

Elmārs paspiež roku Andrim.

Elmārs: Labdien, Andri...

Andris: Sveiks, Elmār...

Marijas tante iedod papīru, Elmārs izlasa,

Elmārs: Jā, viss pareizi. *(parakstās)*

Marijas tante: *(Paskatās pulkstenī)* Nu tad mums tagad vajadzētu to lietu izdarīt...

Elmārs stāvēt ar muguru pret zāli (nav jau porno izrāde) novelk bikses.

Elmārs: Lūdzu.

Marijas tante: Nu, to tā redzēt nevar, man vajag pataustīt, vai drīkst?

Elmārs: Lūdzu, lūdzu...

Marijas tante izstiepj roku, paņem Elmāra olas rokās, tā lai izskatās, ka it kā tausta. Tajā brīdī Andris nokrīt ģībonī.

Elmārs: Kas ar viņu?

Marijas tante: *(Uzvaroši)* Nekas. Gan tūlīt nāks pie samaņas, es vienkārši ar Andri vakar saderēju uz sešsimt tūkstošiem, ka šodien, pulksten desmitos no rīta es savās rokās turēšu mūsu valsts nacionālās bankas prezidenta olas.

Dziest gaisma.

2.ainas beigas.